

உ

சிவமயம்.

விவேகவிளக்கம்.

மகாநகோக்யா, டாக்டர்
உ. வெ. சாமிநாதன் நியைம்
மடையாறு சென்கை 20.

இஃது

ஆயுர்வேதப்பண்டிதர்

பாண்டேசசுரம் - வேங்கடஸாமி தேவரவர்கள்

சுமாரர்

பா. கங்காதாதேவரவர்களால்

இயற்றி

சென்னை 57, 1 தியாயம்
சென்கை 21.

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1910.

உ
சிவமயம்.

விவேகவிளக்கம்.

இ. ச.

எழுதா

பாண்டேச்சுரம்

மி தேவரவர்கள்

கும

பா. கங்காதரதேவரவர்க்கு அர்

இயற்றி

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை-600090.

செனனை

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிசுகப்பெற்றது.

1909.

உ
சிவமயம்.

விவேக விளக்கம்.

பாயிரம்,

விநாயக வணக்கம்.

சிவாந்த ஸோகத கிரமளிக்கு நானு
மவாந்த போத மறுக்கும - உவாவென்ற
வேரம்பா தாட்கமல ரிந்திரரு மேந்தவரு
ளேரம்பர் காட்சமல மே.

(க)

பரசிவ வணக்கம்.

அரர வுயிர்போ லணைத்துமாய் வேறாய்
க்கி லுயிரக்குயிராய் நின்ற - பகவன்றன்
பாதார விந்தம பழிச்சாதா ரஞ்ஞானக
கோதார விங்கலைவா கூறு.

(உ)

அவையடக்கம், அதிகாரி, நூற்பேயா முதலியன.

வேதார்த்த துட்பொருடோ வேதியாக்கும விததகர்க்குப்
போதார்த்தத் துட்பொருடோ புண்ணியாக்கும் - நாதார்த்த
மேவியதோ யோகியர்க்கும விதபனாக்குஞ் சொற்றதன்றே
தாவில் விவேகவிவக கூட.

(ங)

செயற்கை யறிவானுந் தோர்த்தடைவா சத்தை
யியற்கை யறிவாள ரென்றும் - மயக்க
விவேகத்தாற பீடநியுர விணருக்குச் சொன்ன
விவேக விளக்கநிது வே.

(ச)

மாயாவா தத்தான் மதிப்பிரமங் கொண்டுநிற்போர்
மாயாவா தந்திரந்த மாண்பொருளே - வாயாரந்து
வித்துவான்க ளாவான் விவேகவிளக் கந்தத்தான்
தத்துவந்தோ கங்கா தரன்.

(ஞ)

வி லே வ க வி ள க் க ம்.

நூல்.

க.—ஆசிரியா.

சூலம்நு ணறறெயவங் கொள்கை முதலா
நலனுடைய வாசிரியா நண்ணிற் - கலகப றும
பொய்ஞ்ஞானம் போபொனியும் பொல்லாங் கெலாநீங்கும்
மெய்ஞ்ஞானந் தான்விளங்கு மே (க)

எல்லாக் கலகச் சூ மேதுவாய் நிறபவரோ
நல்லா சிரியப்போ நண்ணுவார - நலலோர்தம்
நூலை யிகழ்ந்தும்புன் னூலைப புகழ்ந்துஞ்சொன்
மாலையுளார்க் குண்டோ மதி. (உ)

அற்பகுணஞ் செய்கை யபைந்துள்ளார வேதாந்தச்
சொற்பகரு மாரியராய்த் தோன்றிடுதல் - மறபிடித்து
வாதாடு தற்கோ வயிறு வளாபபதற்கோ
மாதாடு தற்கோ மதி. (ங)

மூட வருவாய் முளைத்தபுல லாசிரியன்
பிடனஞ் ஞானத்தைத் தீர்ப்பானே - வாடலிலா
நூற்பொருளைத் தோவானே நோற்பானே வனமறத்தின்
பாற்பட்டித் துக்கிப் பவன். (ச)

சக்கிலிக்கு முன்னுசான் சக்கிலியே பறமவனை
யிக்கலியிற கண்ணுடையா ரெய்துவரோ - சக்கிலியை
யாசானாக் கொள்வோ கைத்திருளி னீங்கலெங்கே
யீசான னாதலெங்கே யென. (ரு)

நிட்டை தெளிந்தவர்போ னீணிலத்தில் வேதாந்தங்
கொட்டி யளப்பார் குருக்களாய்த் - துட்ட
மனமாய்க்க மாட்டாது வாயாடக கற்ற
சினமாயா வாதியரே தேர். (கூ)

குருவாகி நிற்பாருங் கூடா வொழுக்க
வருவாகி நிற்பாரு மோதுந் - தெருவாசல்
நின்றுசண்டை செயவாரு நிற்பாரு நீந்திடை
யொன்றுமாயா வாதிக்கடா மோர். (ள)

உ.—சாத்திரம்.

வேதாக மங்கள் விதிப்பனவே மெய்ஞ்ஞானம்
வேதாந்த சூத்திரமு மெய்ஞ்ஞானம் - யாதானு
மோரபிமா னத்த ருரைப்பனவா நூல்களெல்லாம்
போரபிவிர்த் திக்காம் புகல். (க)

உத்தரமீ மாஞ்சைக்கிங் கோதுநற் பாடியங்க
னொத்தகருத் தில்லவா மொன்றுக்கொன் - றுத்தமர்கள்
ஆராய்ச்சி செய்தே யரும்பொருள்கொள் வாரல்லார்
போராடித் தீர்வார் புருந்து. (உ)

பேதா யபேதமுடன் பேத மெனவுநற்
பேதாபே தம்மெனவும் பேசுவதென் - வேதாந்த
சூத்திரத்தாற் சொல்பொருளைத் தொல்லா கிரியருமிங்
காத்திரத்தா லாய்தலில ரா. (ஈ)

உவகிடதம் பத்துக்கு மோதுகீ தைக்குந்
தவகிலையிற் சங்கரர்தாஞ் சாற்று - முவந்நியாச
வண்மையறி யாமையினுன் மாயாவா தங்கொண்டா
ருண்மைய லாகியுள்ளா றோர். (ச)

சங்கரர் வாக்கைச் சரியாகப் பாராது
பொங்கிப் புகல்கின்றார் புல்லறிவால் - சங்கரர்தா
முக்கணனைப் பூசித்தன் மூதறிஞ ரைப்போற்ற
லெக்கரும நீத்தா ரியம்பு. (ரு)

வித்தியா ரண்ணியர்செய் வேதத்தின் பாடியத்தைப்
புத்தியா லாயப் புலப்படுத்தல் - சத்தியமே
சொன்மார்க்க மத்தனைக்குந் தோஷமற நிற்கின்ற
சன்மார்க்கஞ் சைவமென்று தான். (ஊ)

வித்தியா ரண்ணியர்செய் வேதாந்த பஞ்சகசி
சித்தியா ரண்ணியது செப்பதன்கண் - சத்தியத்தை
யாயாதா ரெல்லா மநர்த்தமது கொண்டென்று
மோயாவா தத்துற்றா ருன். (எ)

வாசிட்ட நூலில் வருங்கதைகள் தத்துவந்தோர்
மாசிட்ட ருக்கன்றோ மாகிலத்தில் - ஆசிட்ட

விவேகவிளக்கம்,

பொய்ஞ்ஞானத் தோர்க்கும் புரட்டருக்கு மாயினவான்
மெய்ஞ்ஞானி யுய்த்துணர்வான் மேல். (அ)

கண்ணன்சொல் கீதைதன் காரியார்த் தம்மென்றே
யெண்ணங்கொள் ளார்க்கே திறைஞான - மண்ணல் .
கவுரவரைச் சேனைகளைக் காதி மடிப்பான்
பவுரஷமுண் டாக்கியது பார். (ஆ)

செப்புவது மாவாசு தேவ மநநூல்
தப்பிலா வத்துவிதந் தானென்ப - ரப்படியே
செய்யதமிழ்க் கைவலியஞ் செப்புவது மாமென்பர்
வெய்யகுண மேனவர்க்கு னீள். (கௌ)

“ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்க ளொன்றாக
நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவா - லின்றுரைக்க
வென்னா லியன்றிமோ வென்போல்வா ரேதேனுஞ்
சொன்னுற்று னேனுமோ சொல்.” (கக)

“தேவர் குறஞர் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லு
மொருவா சகமென் றுணர்.” (கஉ)

“வேதம் பசுவதன்பான் மெய்யா கமநால்வ
ரோதந் தமிழதனி னுள்ளுநெய் - போதமிரு
நெய்யி னுறுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்த தமிழின் றிறம்.” (கங)

மூதறிஞர் மெய்ந்தூற்கு மூடர்நவில் பொய்ந்தூல்க
ளேதமற வொப்பாரு மென்றிசைப்பார் - சோதனையில்
கற்றறிவில் லாருங் கருவமிகக் கொண்டாரு
மற்றபெருந் தன்மையரு மாய். (கச)

சாத்திரத்தி னுண்மை தனையறிய மாட்டாதார்
சாத்திரத்தா லிங்கென்ன சாதிப்பார் - ஆத்திரத்தால்
வம்பாட வல்லார் மறைந்துமா யாவாதக்
கும்பாட வல்லார் குதித்து. (கஞ)

நு.—கல்வி.

துலக்கியந் தார்க்க மிலக்கண மெல்லாம்
கலக்கமுறக் கற்றல் கலகக் - கிலக்காகும்
வீண்வழக்குக் காமென்றோ வேதார்த்தம் கற்பனவுஞ்
சாண்வயிற்றுக் காமென்றோ சாற்று.

(க)

தற்பரவி லக்கியமே தாமாகக் கொண்டுரைக்கு
மற்பருட னேசித்த லாகுமோ - சொற்படியே
செல்லா ருமிக்களுக்குந் தேசமிகு சூரியற்குஞ்
சொல்லாரோ பேதந் துணிந்து.

(உ)

தருக்கம் படித்துத் தருக்கை யடைந்தார
தருக்கம் பொருணிலையைத் தாரா - தருக்கத்தா
'லோங்குனர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளதது ளின்பொடுங்க'
ஆங்குதரு மென்றே யறி.

(ஈ)

தம்மிலக்க ணங்கல்லார் தற்பரவி லக்கணத்தைத்
தம்முடைய தென்றே தருக்கிப்பார் - எம்மிஹைசொன்
மாவாக்கி யார்த்த மநஞ்செய் யாதுமட
மாவாக் கிசைக்கின்ற வா.

(ச)

எழுத்துப் படியே யெழுத்துப் படித்தா
ரெழுத்தா வியங்குவதி யாதோ - வெழுத்தை
யியக்குவதி யாதோ வியக்கமிலா ரோரார
மயக்குவது மாண மதி.

(ந)

சொல்லைத் தெரிந்துகொண்டோர் சொல்லத் தெரிந்துகொண்
ரல்லாமற் றுமே யறிந்ததுண்டோ - புல்லறிவால் [டா
தாம்பிரம மென்றதூஉஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாந்
தாம்பிரமங் கொண்டதனாற் றான்.

(கா)

'பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
பொருளிய நேரும் புலவர் - மருளறவே
'எப்பொருள யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப' தரிது.

(எ)

யாப்பியல் கற்றாரே யாப்பை யுணர்ந்தாரா
யாப்பா வியக்கமற்றோ ராரேகாண - மூப்புடையாய்

வி வே க வி ள க் க ம்.

யாப்புண்டோ வப்பொருட்கு யாப்புவந்த வாறேது
யாப்புண்ட தாமோ வது. (அ)

அணியியலிற் றேர்ந்தேமென் றுடையணி யாதி
யணியியலிற் றேர்ந்தோ ரகத்தா - லணியியரு
மீசனடிப் போதெனவே யெண்ணுவரோ வம்மாக்க
ளீசனவன் தாமாத லென்று. (ஆ)

படிப்பார் பரநாடார் பட்டமிகக் கொள்வா
ரிடிப்பா ரிலாமையினு விங்கே - தடிப்பார்
பொருளுரைபபா ரெந்நூற்கும் புத்தியினு லாயா
மருளுதைபபார் பண்டிதாகள மன். (க0)

வினாவுவோர் தம்மை மிகவேண்டி யின்ன
வினாவுவி ரென்ன விரும்பு - மனூர்தம்
முளவா லவதாந மோதுவரோ கல்வி
யளவா லறிவான்மிக் கார். (கக)

புததகத்தைப பார்ச்சுமுன்னே போதநா னேயுண்மை
மித்தைபிற வென்றே விளம்பிடுவா - ரத்தை
விரிக்குமுன் னேகிட்டை மேவினாறபோன் ஞானந்
தெரிக்கவரு வாரே சிலர். (கஉ)

எழுத்தொடு சொற்பொருள் காணார் வழுத்தொடு
சிற்பொருள் காண்ப தெவன கொல - மழித்தலால்
நீட்டலாற் கல்லாடை நீங்கோ வணமணிந்து
காட்டலாற கண்டவரோ காண். (கங)

சு.—நூலாசிரியர்.

சண்டைசெய வேயெண்ணிச் சண்மதமுந் தேராது
கண்டபடி நூலதனைக் கட்டுமவ - ரண்டமதில்
தத்துவந்தோந் தார்போலத தமமைததா மேமெச்சு
மத்துவிதப போலிகளா வார். (க)

சூத்திரர்க டங்கண்டஞ் சோஷமுற வேசொல்லுஞ்
சாத்திரவே தாந்தத்தின் தாற்பரியம் - நாததிகமே
மூக்கறுப் புண்டான் மொழிபோலு மற்றதுதா
னூக்கமில்ஞ் ஞானிக்கே யாம். (உ)

ஒழுங்கொன்று மின்றி யுரைப்பரவை யெல்லா
முழுமக்கள் ஞான மொழியே - பழுதுறவே
சொற்ற வவர்பாடல் சுருதிமுறை தப்பாம
லுற்றதோ ளுகித் துணர்.

(௩)

போலிவே தாந்திகளே பொல்லாக் கலகத்தைக்
கோலித் திரிவார் குதர்க்கமே - நூலில்
வரைந்திடுவார் சம்பந்தம் வாய்ப்புரை செய்யார்
விரைந்திடுவார் வீண்செயற்கு மேல்.

(௪)

சைவப் பிரசங்கந் தாஞ்செய்தல் தம்மினுந்
தெய்வம்வே றில்லை யெனுந்தீனர் - வைவா
மனையவரைச் சார்வா ரறிவிலா மாக்கள்
வினையயப் பட்டுமூல வே.

(௫)

௫.—வேதாந்தம்.

வேதாந்தங் கூறும் விதிபிரம வாக்கியங்க
ளேதானு மொன்றா விரண்டாலுஞ் - சாதிப்பர்
தத்தமதங் கொள்பொருளைத் தக்கவா மெண்ணெழுத்தோ
டுய்த்துணர்வார்க் குண்மைவிளங் கும்.

(௬)

வயிற்றுச்சோற் றிற்கென்றும் வாதாடற் கென்றும்
பயிற்றுவே தாந்தப் படிப்பாஞ் - சயித்திய
சன்னிக் குணந்தான் சதாபிரமம் வாய்பிதற்றல்
தன்னறிவை மூட நகைந்து.

(௭)

வேலியே யில்லாத வீணர்தம் வார்த்தையாம்
போலிவே தாந்தம் புறப்பட்டுக் - கூலிக்குப்
பிள்ளைகடாந் தெய்வத்தைப் பெற்றாரை நல்லோரை
யெள்ளவுப தேசித்த திங்கு.

(௮)

வேதாந்தங் கொண்டு விளங்கு மதங்களெலாம்
வேதாந்த மேயாம் வெறுவீணர் - வேதாந்தம்
மாயாவா தம்மென்றே மாழ்கி மகிழ்ந்திடுவார்
ஆயாரே யுண்மை யவர்.

(௯)

ஊரைப் பகட்டிடவு மூமர்தங் கால்விழவும்
பேரைப் பிறர்வியந்து பேசிடவுஞ் - சீரை

வேகுமானங் கொள்ளவுமே வேதாந்தங் சுற்றால்
தகுமான மேதவர்க்குச் சாற்று. (௫)

கலகம் படித்துக் கருவம் பிடித்தார்
இலகுவே தாந்தத் தியலும் - நலமதனைத்
தேராத புந்தியினுற் றீராவலறு சன்னி
வாரா வருந்துவர்மற் றென். (௬)

பேராசை யென்னும் பிணியாற் பிணிபபட்டோர்
ஒரார் வினையி லுழன்றிவொர் - ஓராரும்
வேதாந்தத் தின்மேவு மெய்ப்பொருளைக் காண்பாரோ
நாதாந்தத் தின்மேவி நன்கு. (௭)

வேதாந்தத் தின்மேவு மெய்ப்பொருளைக் கண்டவர்கள்
பேதாபே தங்கடமைப பேசுவரோ - வேதாந்திப்
போலிகளே யொன்றிரண்டாய்ப் பூட்டுவாநல் லோர்தம்மைக்
கேலிமிகச் செய்வர்மதி கெட்டு. (௮)

கட்டுதற்குத் தாலி கலியாண சந்தடியில்
விட்டு மறந்தவன்போல் வீணர்சொற் - கட்டுற்று
வேதாந்திப் போலி விசாரிக்கத் தன்னுண்மை
வாதாடி நிற்பான் மறந்து. (௯)

அசடர் நவிலு மறந்ததவே தாந்தப்
நிசமென்று நம்பி நிரய - வசமாவா
சுத்தமதத் துண்மை தனையாயுங் கல்விதினை
யத்தனையு மில்லா தவா. (௧௦)

பொய்யர்கொள் வேடமும் போலிவே தாந்தமும்
மெய்யர்மு னெங்ஙன மேவுமால் - பொய்யரவர்
கொண்டதொரு வேடமுங் கூறுவே தாந்தமும்
மண்ணிர கிற்கேது வாம். (௧௧)

கலகப் பிரியர் கலிக்கும்வே தாந்த
முலகின் மடவோர்க் குயர்வாம் - புலவர்
தெரிந்ததனி னீங்கிச் சிவாறுப வத்திற்
பிரிந்திடார் பேணுந் பிறப்பு. (௧௨)

சொல்லாரும் வேதாந்த சூத்திரத் திற்குரைசெய்
யெல்லாரும் வேதாந்தி யென்றோதார் - கல்லாதார்
நாத்திறத்தால் வேதாந்தி நாமென்றன் மாவியப்பே
சாத்திரமோ ரார்ப்புன் றமை.

(க௬)

விராத்தியன் றன்னை விபரீதங் கொண்டு
தராதலத்தி லந்தணனென் சால்பே - யராத்தகையான்
வேதாந்தி யென்றன் மிகுமத் துவிதியென்றல்
நாதாந்தி யென்ற னகை.

(க௭)

சு.—மாயாவாதம்.

எத்தைமா யாவாத மென்பவோ நூல்களெலா
மத்தையே மேலோரவ் வாறறைந்தார் - சத்தையிலா
ரம்மதப்பே ரன்னியர்பா லாக்கிக் குதுகலித்தல்
தம்மறிவைக் காட்டுந் தரம்.

(க)

குலத்தை மதத்தைக் குணத்தைக் குடும்ப
பலத்தை மதிப்பைப் படிப்பி - னலத்தை
யொழிப்பதூஉங் கன்மத் துறைப்பதூஉம் ஞானச்
செழிப்பின்மா யாவாதந் தேர்.

(உ)

விடமாயா வாத விகாரத்தா னீங்கா
மடமாப் பிரம மருவித் - திடமாண்
டலைவாரே பேய்போ ளருத்தத்தி லாசை
மிலைவாரே தம்முண்மை விட்டு.

(ங)

கோர்ட்டில் வழக்கிட்டுக் கொள்ளுகொள்ள வன்னியர்க
ளீட்டியநற் செல்வத்தை யெப்படியு - நாட்டிலெங்குஞ்
சொன்மாயா வாதந்நூந் தோடமில்லா மற்றமதம்
புன்மார்க்கந் தீர்க்கநன்றும் போற்று.

(ச)

எல்லாரு மூடரென்பா ரெம்மதமுந் தாழ்ந்தவென்பார்
சொல்லாலே சுட்டுரைப்பார் தோடத்தை - யல்லாமல்
வத்துகிலே யோரார்நன் மாயாவா தங்கொண்டார்
அத்துவிதத் துண்மையறி யார்.

(ஞ)

வஞ்சவுரு வாமாயா வாதத்தா லும்வேறு
மஞ்சமயக் தா லு மறியலா - 'நெஞ்சிற்

கரவுடையார் தமமைக சரப்பா கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவா' (க)

தமமை யளங்கறியார் தததுவோப சேசமலை
வெமமைக குணகதை விமபிடுவார் - முமமைப
யயனமாரகம போசுகியே பாபுநருக காரா
மயனமாயா வாதிக்கடா மன. (எ)

பற்றற்றுப் பாரா நுயாமாயா வாதிக்கடா
பற்றற்று நல்லா பபுபுளிமீனா - முறுக
தறந்தார்போற புணைமயெவாந் சொலவாரல் லோகது
மறந்தாரா சிலலாசான மாண்பு. (அ)

கலவியறி விலலாச கயவரையும பாலரையுந்
செலவரையு மாகரையுந் சீககிரகித - சொலலால
வசப்படுதிப பாபிலுயடபா மாயாவா தததா
நிசப்படுதே மாட டாக ணினறு. (க)

எனறுமா யாவாதி யீசலைப் பூசிர
லொனறுதரு மஞ்செய்த லுளளபடி யனறுகாண
ஆகதிதததைக காட்டிபின் னுரையுமே பாறறிசகன
நாததிக்கலை நாட்டிடமீவானகு. (க0)

சிவபானாச கெலலாந் சிவமாகுத தோன்று
மவமானாக கெலலா மவமாந - தவமிலலா
மாயாவா திசகெலலா மவபுங் கலகமுடா
மாயார்தப முண்பை யவா. (கக)

உலகத்தா ரெலலா முணாவிலரு மலலா
கலகத்துக கேதுவாக காணும - நலமற்ற
மாயாவா தத்தான மயனகாரகன சனமாசச
ஆயாமற போகா ரவா. (கஉ)

சிவனரு போபபெற்ற சீராருந் சைவா
அவபாயா வாதத் தமுநகா - தவமுற்ற
நல்லா சிரியாபா னுணைமைசை வாகமநு
லெலலாநதோந துயநதிடுவ ரே (கங)

கமமா கவாதுபவஞ் சொல்லாயா வாதிக்கடா
 மமமா தனம்பெண்ணவாநீங்கார - தமமா
 வியனறமா மெ னீணவாதுக கேழுயலவா ரெனறும
 பயனறெரியார கிடடையினுற பார.

(௧௪)

துன்னுமா யாவாத சோபையரே றுமமத்தகி
 லென்னகணம ருணமை யியமபுவீர - மன்ன
 வறிந்ததெல்லாம பொய்யெனபீ ரகதுவிதந மீத ரீ
 வெறுமபாழி லூனறிவிடு வீர

(௧௫)

மாயாவா ததகான மதிமயக்கா கெண்டோக
 ளாயாத புல்லறி வாணமையரே - பேயால
 கலைவிரிததுக் கொண்டாமிந் கையலரைப் போல
 ஆலைவிரிததுக் கொண்டாதி வார.

(௧௬)

திணடினும பராககினுஞ் சிந்திக கினுமேறுப
 வேண்டியிலாப பாபம து மீண்டமெலு - மீண்டி ரே
 யாணவகதி றுமவிரைந்திங் ரஞ்சநானக திலவீழுகருங்
 காரணவமா யாவாதிக கா.

(௧௭)

எ - மதம்.

பிரமமீ பரஞ்சைகருப பேசுவார தத்த
 முரமதத்துக கேதப வுரைகள் - வரமதுகொண்
 டுயத்தணருங் காலுணமை யொவ்வொன றினுமுள தால
 மெய்தகவா தோராககெயது மீமல.

(௧)

மதங்கொன றுககொன்று மாறுகொள்க கூறுப
 விதங்கள் றி யாதவெறு வீணா மதங்களிலே
 யொன்றைநிக் தித்திடமே யொன்றைத கா மிந் திடமே
 மென்றையா போனடிப்பா ரே

(௨)

தமமத்தகி னுணமை தனை பறிபா ரேனையாசா
 லெமமத்தகி னுணமை யினிதறிவார - காமமத்தகி
 னுணமையறி மேலோ ருரையாடா மெமமத்தகி
 வணமையறி துயகுவா மன

(௩)

கத்தமத்த துணமை தனைமற்றமீத காணமத்தப
 பித்தபர கோபத்தாற பேதிதது - லுக்குபாராக

வி வே க வி ள க் க ம்.

தீக்கையது பெற்றிருந்துந் தேசிகர்பால் வீட்டுநூ
லாக்கமுறக் கல்லாமை யால். (ச)

எல்லா மதங்களை யு மெண்ணத்தில் வந்ததுபோற
சொல்லாலே கட்டுரைப்பார் தூய்மையிலார் - நல்லார்
மதசார மாம்பொருளின் வாய்மையறிந் தாங்கே
மிதசார மாச்சொல்வார் விண்டு. (ரு)

சண்மதத தாபகர் சங்கரரென் றோராதா
ருண்மதவா தத்தா லுலைவார்காண் - தண்மதியா
னல்லிணக்கஞ் செய்யாதா நாவெரோ நன்னிலையை
யல்லியலஞ் ஞான மற. (கூ)

ஆற்றிலெழு கண்மூடி யாரையுங் கண்மூடி
மாற்றினனா னல்ல மதங்களையே - யாற்றலிலா
ரம்மதவாய்ப் பட்டிங் கருநரகுக் காளானார்
தம்மதத்தி னுண்மைதரி யார். (எ)

தந்நிலையை யோராச சமயத்தோர் நேசததா
லந்நியமாப் பேசு மகங்காறந் - துன்னியதா
னல்லினத்த ராதலெங்கே ஞானமது காண்டலெங்கே
யல்லினத்த ராகு மவர். (அ)

அத்துவிதச் சொல்லே யதுவதித்த வெமமதமுா
அத்துவித மாகு மறிவில்லார் - அத்துவிதம்
ஏகான்ம வாதந்தா னென்று மகிழ்ந்திடுவார்
தேகான்ம வாதியையொத் தே. (கூ)

மாயாவா தத்தாலு மத்தியபா னத்தாலு
மோயாத சண்டை யுறுவதுமெய் - தேயாத
சித்தாந்த சைவததாற் சீவன்முதத ராவதுமெய்
வித்தாரப் பொய்மதங்கள் விட்டு. (கௌ)

எந்தமத மெத்தெய்வ மேற்ற முடைததென்று
சிந்தித் துணர்ந்து தெளிந்திடார் - பந்தமறு
தூற்பொருளை யோராதார் துண்மையுணர் விலலாதார்
பாற்பட்டுத் துன்புறுவா பார். (கக)

எவ்வளவோ புன்மதங்க ளெவ்வளவோ புன்னூல்க
எவ்வளவுங் காட்டா வமிர்தத்தை - யிவ்வளவி
லாரணங்க ளாகமங்க ளாதரிக்குஞ் சைவமே
காரணமா முத்திதருங் காண்.

(௧௨)

அ.—ஞானம்.

நல்ல குணகிறவே ஞானமா மற்றதுதான்
அல்ல லறச்செய் யருஞ்சைவத் - தல்லதிலே
மூவர்மணி வாசகர் மூலர்தமிழ் வேதாந்தந்
தேவர் குறளிவற்றால் தேர்.

(௧)

உருவத்தாற் செல்வத்தா லுத்ததியோ கத்தாற்
பருவத்தான் ஞானம் பலிக்கா - தொருமித்த
சித்தத்தா லீசனடி சிந்தித்தேத திந்தொழுதா
லத்துவித ஞானமதுண் டாம்

(௨)

பொல்லா ரிணக்கத்தாற் போலிவே தாந்தவெறுஞ்
சொல்லான்மெய்ஞ் ஞானமது தோன்றாதா - லெல்லார்க்கும
நல்லா ரிணக்கத்தா னாதன் றிருவருளால்
நில்லாதாற் பொய்ஞ்ஞானம நேர்.

(௩)

என்குமா மம்பலத்தெம் மீச னிருப்பறியா
தென்குமா நாமே யிறையென்பார் - துங்கமறை
'கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.'

(௪)

கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுவது
சட்டகமென் றோராச் சமயத்தார் - கிட்டையால்
வத்துநிலை தன்னை மறையங்க மாதிகளா
லுய்த்துணரும் பான்மையரோ வுன்.

(௫)

ஆலயத் தாபிதமா மர்ச்சையுந் தற்சிவமா
மேலய தீர்ந்து விளங்கிடுமே - சால
விரிகட னீர்போல் விமலன்பொற் பாதம்
பிரிவருமெய்ஞ் ஞானிக்குப் பேசு.

(௬)

கல்லாத பேர்களுக்குங் கற்றுணர்ந்தார் தங்களுக்கு
மெல்லாழு மாந்தெய்வ மெங்குமா - மல்லாகார்

வி லே வ க வி ள க் க ம்.

தம்மை யுணரார் தமைப்பிரம மென்றெண்ணி
வெம்மைநர கத்தாழ்வர் வீந்து. (௭)

ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்னர்ப்
பேசா வதுபூ திகம்பிறங்கு - மாசாரு
மீடணைகொண் டார்க்கிங் கிகல்பவத்திற் கேதுவாந்
தோடமது வேபிறங்குஞ் சொல். (௮)

பொன்றாத் தடிப்போ பொருதுசம யத்தர்பா
னின்ற வழக்கோ நிகாநுபவ - முன்றனக்கு
வேறாகா ஸ்வாநுபவ மேனியதேற் றுன்மார்க்கக்
கூறா நவைகுறையு மே. (௯)

சுவாநுபவ மெண்ணம்போற் சொல்வார்த்தை தானே
சுவாநுபவ மாந்தத் துவம - சிவாக்கியமே
யொன்றிரண் டாகா துணர்விலா யெப்பொழுது
மொன்றிரண் டத்துவித மோர். (௧௦)

“அறியார் கனவிலு மானந்த ஈடுப
மறிவார் தமையு மடையா - ரறிவார்கட்
கில்லாத தீங்கே யெடுத்தரைப்பா ரிவ்வுலகிற்
பொல்லார் தலையிற் பொறி.” (௧௧)

“நாம்பெரிய ரென்னுமதை நாடா தடக்குமவர்
தாம்பெரிய ரென்றுமறை சாற்றியிடு - நாம்பெரிய
ரென்பார் சிறிய ரிவரலா லிவ்வுலகில்
துன்பார் சுமப்பார்கள் சொல்.” (௧௨)

ஊரார் பயப்படவோ ஆகமிலார் கால்விழுவோ
தீராப் பலமதனைச் சேர்ந்திடவோ - ஆராயார்
சாதித்தல் மோனந் தரித்திடுதல் சந்நியாசம்
போதித்தல் ஞானம் புகல். (௧௩)

கல்லாடைச் சாமிகட்குங் கெளபீநச் சாமிகட்கு
மல்லாடைச் சாமிகட்கு மாறான - சொல்லாம்
“மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழிந்து விடின்.” (௧௪)

மனமெனனங் கொள்ளார்க்கு வாய்மெனனத் தென்னாஞ்
சினமெள வியமோவார் தேக - மினவணிந்த
பூதியத னுலென்னம் பொற்பாமோ காழுகர்க்குக்
கோதிகந்த கோவணந்தான் கூறு.

(கநு)

வட்டி தொடர்வட்டி வாங்கலஞ் சம்வாங்க
துட்டவழி யிற்செல்ல சூழ்ச்சியுரை - சட்டங்கள்
போலித துறவிகளும் போலிவே தாந்திகளும்
போலிப் புலவர்களும் புக்கு.

(கசு)

கூ.—அத்துவிதம்.

ஒன்றென் றிரண்டென் றுரைப்பரிதாய்த் தானதுவாய்
நின்றநிலை யத்துவித நீயுணர்வா - யென்றுரைக்கும்
ஆரணங்க ளாகமங்க ளவவுண்மை ததவமசி
காரணமாக் கொண்டறிவீர காண்.

(க)

ஒன்றென் றிரண்டென் றுரைப்பார்க ளத்துவிதத
தொன்று பொருளுணரா ருண்மையே - வென்றீசேர்
சூலப் படையாய் சுருதிமுறை யிட்டபடி
யேல வுரைத்தருளா யிங்கு.

(உ)

ஏக னநேக னிசைவுறற தத்துவித
மாகுமென தேவ ரபிப்பிராய - மாகும
“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பசுவன் முதற்மே யுலகு”

(ங)

அத்துவித சம்பந்த மாருயிர்க்கு மீசற்கும்
வைத்ததொரு கால வழக்கன்று - நித்தமா
மந்தமரு மந்தெரியா தஞ்ஞானத தாலல்து
நந்த விளக்கமதா நன்கு.

(ச)

அத்துவிதத துண்மை யறிந்தார்க் ககங்காரம
வத்து சமுசயமும் வாராதால் - சித்துயிர்க்
னொன்றென் றிரண்டென் றுரையாடா ரெஞ்ஞான்றும்
நின்றவா நிற்பர் நிலை.

(ரு)

“அறிவுக் கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த
அறிவென்னும வேதத்தி னந்தம் - பிறியா

நிலைக்குச் சரியாகு நீயென்றா னென்
றலைக்கு மரிபிரம ரை.” (௬)

“அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றஞ் சாதியினு - லெப்படியுந்
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநிட்டை
யாருமிடத் தத்துவித மாம்.” (௭)

உலகையாய் வேறேயா யோங்குடனாய் நிற்ப
னலவோவெம் டீசு னறிவாய் - நலமுற்ற
வப்பொருண்முன் யாவு மகிர்வசநீ யம்நீதா
னெப்பொருள்வாய்த் தோயினது வே. (௮)

முட்டத் தெரிந்தவர்போன் மூட்டமுன் பேசுவோர்
விட்டாரே லஞ்ஞான மேவுமா - லெட்டரிய
பேத மபேதமுடன் பேதாபே தங்களெனு
மேதமற்ற வத்துவித மே. (௯)

அந்நியமுஞ் சீவந் கநந்நியமு மாய்சினேரென்
மன்னுசிவ னென்றே மதியாதார் - சொன்னமறை
யத்துவிதத் துண்மை யறிவாரேர சொல்லளவி
லத்துவிதி நாமென் பவர். (௧௦)

என்னைத் தவிர விலைபிரம மென்றுரைப்பான்
றன்னைத் தவிரா சன்னங்கள் - என்னைப்
பொருளாகக் காணென் புராந்தகன்முன் னென்பா
னருளாற் றுனவனு வான். (௧௧)

கேட்டல்சுந் தித்தலினுந் கேட்கு லா மெய்த்தெரிவால்
வாட்டமிலா நிட்டையினுன் மாறுமே - கோட்டமற
ஒன்றே யிரண்டிடன்சே ரொன்றே யிரண்டேயா
மென்றே புகன்மதங்க ளே. (௧௨)

நல்வழியி னன்னெறியை நாடினவர் மூதுரையாற்
சொல்லியமுப் பாறெரிந்து ஸாகம்பா வித்ததனு
லத்துவிதத் துண்மை யறிவார்கண் மற்றவரோ
மத்த மடமையறி வார். (௧௩)

முப்பதத்து மன்றே முடிந்த பொருடெரிந்தோர்
சொப்பனத்து மொன்றிரண்டாய்ச் சொல்லாரே-யெப்படியுஞ்
சோகம்பா வித்துச் சுகவடிவாய் நிற்பாரே
யேகம்பன் றுடலைக்கொண்டே. (௧௪)

தற்பதத்துத் தொம்பதத்துஞ் சார்ந்த வசிபதத்து
முற்பவிக்கு நற்பொருளை யோராதார் - தற்பதைப்பா
லொன்றென் றிரண்டென் றுரைப்பார்க ணிட்டையிலே
கின்றறியார் சற்று கிசம். (௧௫)

“கிறைகுடந்தா னீர்கொருமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார் - பிறையணிந்து
மிக்ககயி லாயமலை வித்தகனை வேதியனை
செக்கரணி மேனியனை செப்பு.” (௧௬)

எம்மதசோ பானமோ வெல்லா மதப்பொருளு
மம்மதமே சைவ மறித்திமினீர் - செம்மையா
மச்சமயத் தாலன்றி யத்துவிதச் சொற்பொருடா
னெச்சமயத் தாலறிவி ரீங்கு. (௧௭)

அறிவாம் பிரம மகிலைய வந்த
தறியாமை யாலென்ப ரந்தோ - அறிவே
லறியாமை யாகா தறியாமை யேன்மற்
றறிவாகா தென்றறியா தார். (௧௮)

“சொல்லுக் கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே
யல்லும் பகலு மறற்றுவதென் - நல்விவ
ஞானமயம் பெற்றீரூர்க ணாமில்லை யென்பரந்தோ
மோனமய மான முறை.” (௧௯)

நானே பிரமமென யார்நவில வேரந்தாயநீ
தானே மகநஞ்செய் சாந்தமாய் - வானும்
பிரமமென்றி நீயிலையோ பேதாயநீ யன்றிப்
பிரமமில்லையோநீயே பேசு. (௨௦)

“நானு நெனுமயக்க நண்ணுங்கா லென்னுனை
வானு நெனகிறைய மாட்டாயநீ - யூன்றாமல்

வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிந்நது
துய்த்துவிடு ஞான சுகம்.”

(2க)

என்ன மகிமையுடைத் தேகான்ம வாதந்தான்
துன்னத் துவிதமாய்ச் சொற்றவரா - ரன்னமதஞ்
சார்த்தவர்க டம்பிற் றருக்கடையார் தாமுண்டோ
தேர்த்தடைந்தா ருண்டோ சிவம்.

(2உ)

மண்ணீர்மைக் கேற்பலம் வாரி தரும்படிபடி
முண்ணீர்மைக் கேற்ற வுணர்வுதரும் - சண்ணில்
வருமா சிபியாபான் மாணுக்கர் தம்பா
ஹுமாறி கிறபதனு லோ.

(2ங)

‘கண்ணவா ரேனுமுனைக் கைகுவிபா ராயினந்த
மண்ணவா டடபை மதியேன் பராபரமே’
யெனபுதெனை யல்லா லெதுபிரமஞ் சொல்லுமெனும
நன்றறியார்க் கன்மீடு நவில.

(2ச)

மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டோர்க்கு மேலாக குணத்தினாக் கு
பெஞ்ஞான்று மின்பளிக்கு மிந்தநூல் - பொய்ஞ்ஞானங்
கொண்டோர்க் குங் கீழாக குணத்தினாக குங்கலதங்
கொண்டோர்க்கு மஃதின்றாக கும.

(2ரு)

ஐங்கிதுப பராக்க வுதியா தகங்காரம
வேதெதுப பராகக விளையுமே - தாகுத்தா
நீரருந்து வான்போ னிலையின்மா யாவாதி
யாரருந்து வாருண்மை யாய்ந்து.

(2சு)

“நூலினை யறிந்தார் போன்று நுண்ணறி வுடையா போன்று
மாவினைத் தவிர்த்தா போன்றும் வழியறிந் தடைத்தா போன்று
மேலெனத் தத்தக கோளே விதந்தலை கின்றார் நந்தி
சாலவன் தருஞ் நூலின் தலைப்படா வுளளத் தாரே.”

“ஆங்கவன் போல யானு மறுகுண முடையே னென்பா
ரோங்கவன் ரொழிலக னெல்லா முருதறுவல் யானே யென்பார்
தேங்கிய பிரமம் யானே தெளிவுறின வேறின் றென்பா
நீங்கிவா றுரைப்போ ரெல்லா முயிரியல புணரா தோரே.”

கங்கையுந் திங்களுந் தங்கிய செஞ்சடைச்
சங்கரன் பதமலா பங்கயம் பழிச்சுவாம்.

சாமிநாதைய

சாமிநாதைய

விளம்பரம்.

பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்கள்

தபரம்
சேலவு

விலை, முதலியன.

ரூ. அ. அ. பை.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் (சாரீரஸ்தானம்)	..	க	0	உ	0
போகமுனிவர் ஏழாயிரம் (முதறகாண்டம்)	...	க	0	க	0
கேத (இரண்டாங்காண்டம்)	...	க	0	க	0
சுவசுந்தாரபணி (கோவிந்தையாரிலம்பகம் உரையுடன்)	}	0	அ	க	0
கேத (காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் உரையுடன்)	}	க	அ	ந	0
காபராமாயணம் (அஷ்டாங்கியாகாண்டம் முதல் நான்கு படலம் உரையுடன்)	}	உ	0	ச	0
கேத (கேத காண்டம் இறுதி இரண்டி படலம் உரையுடன்)	}	0	அ	க	0
திருவரங்கததமாலை, உரையுடன்	..	0	அ	க	0
காபரியல (இலககண வியாககம்)	...	0	க	க	0
திருப்பாவை வியாககியானம்	க	உ	0
நியாதுஸந்தானம் (தென்கலை)	...	0	க	க	0
வடகலை குருப்பரபரை	...	க	0	உ	0
சுகசிகப்பிரபந்தம்	...	0	க	க	0
திருக்குறள் முதற்பாவின் பரிமேலழகருரை விளக்கம்		0	உ	0	க

மேற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்னை குளே அவதானம் பாப் பையர் வீதியில் 56-வது கதவிலககமுள்ள ஸ்ரீஜீவிநீ வைத்யசாலை யிலும், சென்னை முதலியாஹுபேட்டை தம்புசெட்டி தெருவில் சிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலேவிடத்திலும் கிடைக்கும்.

பதிப்பித்துவரும் புத்தகங்கள்

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் * ஸுதரஸ்தானம்.
போகமுனிவர் ஏழாயிரம் - மூன்றாங்காண்டம்.
முதலிதானம்,

